

zadel le z lahkoto ob drog, se ustavil ter ga dal odstraniti.

(**Koristi zadrug.**) V Bilinu na Češkem deluje že prav lepo še sicer mlada kmetijska zadruga s skladiščem. Prej so trgovci kmetom tamkaj dajali za ječmen do 8 goldinarjev za metrični stot. Zadruga pa je dobila za ječmen 9 gld. 10 kr. do 9 gld. 20 kr. za rž 9 gld. 25 kr., za pšenico 11 gold. Zadrugi upravni stroški so prav majhni, in tako dobiva zdaj kmet v zadrugi toliko za svoje žito, kakor nikoli poprej. Slovenski kmetje, ne mudite za zadrugami! Okrepimo se gospodarstveno!

(**Tridesetletnico**) slavi letos dopisnica. Pred tridesetimi leti se na pošti niso poznali dopisnic. Dne 26. januarja 1869. leta je dr. Emanuel Herman prvokrat pisal v nekem dunajskem listu, naj se uvedejo v poštnem prometu dopisnice. Čez pol leta se je ugodilo njegovi zahtevi.

(**Nemško-nacijonalni agitator**) je voditelj c. kr. učiteljskega v Celovcu, znani Knapitsch. S svojo soprogo hodi po shodih ter agitira za sulferajn. Lep ravnatelj.

(**Človek in srna.**) V Železni Kaplji na Koroškem je ustrelil gospod nekega delavca. Zato so gospoda zaprli na tri tedne. Ravno tem je kmet ustrelil — srno in za to dobil tudi — tri tedna zapora. To novino prinaša koroški list *«Mir»*, katerega ob tej priliki svojim čitateljem toplo priporočamo.

Društvene zadeve.

(**Kat. slov. polit. društvo na Teharjih**) bode imelo svoj občni zbor v nedeljo dne 5. svečana t. l. ob polu 4 uri po poldne v gostilni gosp. Ignaca Cejhena na Teharjih z običajnim vspešdom, pri katerem se bode tudi za šaljivo zabavo skrbelo. K obilni udeležbi vabi odbor.

(**Kmečko bralno društvo v Jaremini**) ima v nedeljo dne 5. februarja po večernicah v *«Čitalnici»* svoj letni občni zbor s sledečim vspešdom: Pozdrav. Poročila tajnika, blagajnika in knjižničarja. Volitev 2 pregledovalcev računov. Pobiranje udnine za l. 1899. Deklamacije, petje in šaljiv srečolov. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva odbor.

(**Kmetško bralno društvo pri Sv. Lovrenču**) nad Mariborom priredi v nedeljo dne 5. svečana t. l. veselico v prostorih g. Adama Autorja, z godbo, petjem in plesom. Začetek ob 6 uri zvečer. Rodoljube od blizo in daleč k prav obilnej udeležbi vabi odbor. Vstopnina za osebo 1 K.

(**Št. Jurij ob juž. žel.**) V nedeljo dne 5. febr. po večernicah ima naše *«bralno in polit. društvo»* svoj redni občni zbor z običajnim vspešdom pri A. Nendlu v Št. Juriju. Zvečer ob 7 bo koncert s prijaznim sodelovanjem celjskega godbenega kvarteta, dom. pevskega zbora in kvarteta. Po koncertu prosta zabava s plesom. Vstopnina h koncertu 1 k., kmetje 20 kr. K mnogoštevilni udeležbi vabi odbor.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani**) so poslali: Č. g. Matej Meznarič, kapelan v Trbovljah, 13 gld. kot zbirko jubilejnih darov. Č. g. Matija Eferl, kapelan pri Sv. Rupertu nad Laškim, 1 gld. Sl. Gornjesavinjska posojilnica v Mozirju 25 gld. Č. g. Vil. Venedig, župnik v Ormožu, 2 gld. 48 kr. kot darilo Mohorjanov. *«Vandrovčki»* pri veselem večeru v Mariboru nabrali 6 gl. 10 kr. Iskrena hvala vsem darovalcem. Živeli nasledniki!

(**„Naša Straža.“**) Ustanovniki: Čast. g. Vid Janžekovič, kaplan v Čadramljah, 10 k., Jernej Vurkelj, kaplan v Gornjem gradu, 10 k., Lavr. Herg, stolni dekan v Mariboru 40 k., Ignacij Orožen, stolni prošt v Mariboru, 50 k., Janko Vreže, katehet v Mariboru (z všteto udnino) 10 k., Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, 10 k., Franc Brglez v Ljutomeru 10 k., J. Weiksel v Ljutomeru 10 k., dr. F. Rosina, odvetnik in poslanec v Ljutomeru, 20 kr. Udje: Gg. Ant. Vraz pri Sv. Antonu

v Slov. gor., 2 k., Ivan Jodl, kaplan tam, 2 kr., Jožef Kolenc, tržan v Gornjem gradu, 1 k., Jakob Savinšek, organist v Gornjem gradu, 1 k., Jos. Ateneder, župnik na Polzeli, 2 k., Leop. Kunst, posestnik tam, 1 k., J. Kumar, kaplan v Konjicah, 2 k., J. Jančič, kaplan tam 2 kroni, Matija Eferl, kapelan pri Sv. Rupertu nad Laškim, 2 kroni, Lavrencij Petovar, poštarja sin v Ivankovcih, 1 k.

(**Gospodarsko-bralnemu društvu v Kozjem**) je daroval ondodni gsp. predsednik Jožef Erker mnogo lepih knjig vsakovrstnega berila. Bog daj še več posnemovalcev! Za dar izreka srčno zahvalo odbor.

(**Sv. Jurij na Ščavnici.**) V nedeljo dne 5. febr. bode imelo bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici svoje letno zborovanje s tamburanjem in petjem. Po zborovanju bode v gostilni g. Vaupotiča tombola v korist ubogih učencev.

(**Novo društvo.**) Pri Sv. Lenarti pri Veliki Nedelji se je 22. januarja osnovalo bralno društvo, kojega pravila so se poslala visokemu namestništvu v potrjenje.

(**Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal.**) Pri glavnem zborovanju bralnega društva na Cvenu 5 febr. ob dveh v šoli razpravljalo se bode tudi o kmetijskih zadrugah. Misel ni nova, samo sila je večja vsled slabega kmečkega stanja. G. Kač iz Žalca se bode potrudil k nam. V prospeh!

Državni zbor.

Na Dunaju, 1. februarja.

Wolf in Girstmayer tepena.

Zopet smo imeli 2 prazni seji. V petek 27. januarja so, kakor v novem letu navadno, zahtevali levičarji, naj se vsa došla pisma prečitajo doslovno, — a o prošnjah naj se po imenih glasuje, se li ponatisnejo v stenografičnem zapisniku ali ne. To je trajalo do pol 3. popoldne. Tu pa začne govoriti o znanem § 14., ki že dalje časa vlada v Avstriji in se na njegovi podlagi izdajajo postave, socijalni demokrat Daszinsky. On dolži v prvi vrsti vladu grofa Thuna, da zbornica ne more redno opravljati svojega dela. Proti Daszinskemu povzdigne besedo Čeh dr. Kramar, ki je bil l. 1897. podpredsednik in dal iz zbornice pometati s pomočjo policajev več razgrajajočih poslancev. Motili so ga na vso moč sociji in nemški narodnjaki, da je komaj mogel razumljivo govoriti. Iz galerije pa mu je ploskal nek časnikar, žid Penizek. To pa je grozno razjarilo nemške narodnjake, ki so na ves glas klicali in kričali po zbornici, da mora žid odlaziti iz galerije. Ko se ta le ne vmakne, drvi jo na galerijo poslanci Wolf, Hohenburger in Girstmayer ter hočejo s silo spraviti žida iz hiše. Drugi časnikarji branijo Penizeka. Penizeku na pomoč prihitijo nekateri česki poslanci, ki so vrgli Wolfa iz galerije. Pravijo, da sta v tej praski Wolf in Girstmayer bila močno tepena. Med groznim truščem, ki je vladal po zbornici ob tem tepežu na galeriji, pobrišejo iz zbornice vsi ministri; predsednik dr. Fuchs pa sklone sejo. Ko bi bil Penizek ploskal kakovemu liberalnemu poslancu, tedaj bi gotovo ne bila Wolf in Girstmayerjev Francij ugovarjala. Vsaj se je že mnogokrat pripetilo, da so iz galerije dol glasno odobraval poslušalci govore liberalnih poslancev in nihče izmed njih ni temu ugovarjal. A Bog ne daj, da bi to smeli storiti poslušalci nasproti slovanskim govornikom! Res, sramota za poslance, da kakor poulični pobalini popadajo ljudi, ki njim niso ljubi. Zato je začetkom seje 31. januarja predsednik dr. Fuchs dal ukor Penizeku, da se je s svojim obnašanjem drznil vmešavati se v obravnavo zbornice. Ob enem pa je posvaril tudi one poslance, ki so segali v pravice predsednika, ki je edini poklican, za mir skrbeti v zbornici. Pričakuje, da se kaj takega več ne ponavlja. Nato so čitali zapisnikarji razne

predloge in interpelacije ter se je začelo glasovanje po imenih o neki peticiji.

§ 14.

Toda 100 peticij je ostalo še nerešenih in o vseh se zahteva glasovanje po imenih. Ob pol 3. uri se pretrga to prazno glasovanje in besedo je imel mogočni, rudečo bradati dr. Gros. Ta naznanja, da dokler se jezikovne naredbe ne odpravijo, bodo liberalci zadrževali vsako delovanje v zbornici. Dobro mu je zasolil dr. Kramar, rekoč:

«Zakaj dolžite vladu in Čehe, da ne morete delati v državni zbornici? Ali vas zadržuje morebiti to, ker zahtevamo mi narodno ravnopravnost? Dokler se pa ta ravnopravnost med avstrijskimi narodi ne doseže, ne bo tukaj v tej zbornici nikdar mirnega delovanja. Dr. Gros trdi, da se je po liberalnih Nemcih nekaj sklenil § 14., da morejo vladati vestni ministri. Kdo so ti vestni ministri? Kaj ne, tisti, ki bi bili vzeti izmed liberalnih Nemcev! Zakaj niste sploh v vseh svojih postavah izjavili, da veljajo le tako dolgo, dokler so Vaši ministri na krmilu».

Nemštvo so potem branili še nekateri drugi prusaki. Glasovati pa predsednik ni pustil o zahtevi, da bi se razpravljalo o odstranitvi § 14. Slednjič predlaga predsednik, naj se zvečer ob 7. ohaja še jedna seja, v kateri se ima obravnavati o sklepu gospodske zbornice zastran zboljšanja plač za državne službenike. Kakor smo onokrat poročali, tako se je tudi s to postavo v gospodski zbornici zgodilo. Z večino 3 glasov je poslanska zbornica pred nekaterimi tedni sklenila, da se ima zboljšanje plač pričeti s 1. januarjem 1899. Vlada je priporočala, naj se ne postavi v zakon nobeden obrok, kedaj se začne to zboljševanje, temveč naj se reče: kedaj se postava objavi, takrat se zboljšajo tudi plače. V gospodski zbornici so levičarji zahtevali, naj se vsaj s 1. aprilom 1899 začne to zboljševanje. Po želji finančnega ministra se je pa sklenilo, da obvelja vladna želja. Minister namreč sodi, da mora poprej vedeti, kje dobi 4 milijone goldinarjev vsako leto za to zboljšanje — potem zamore predložiti postavo še le cesarju v potrdilo. Dokler pa tega denerja nima, je tudi prazno določevati obrok, s katerim se naj prične to zboljševanje.

Pri obravnavi zastran današnje večerne seje je nastal zopet strašen hrup v zbornici. Schönerer in Wolf so kričali kakor divjaki, potem pa pred glasovanjem z liberalci in narodnjaki zbežali iz zbornice. Na eni strani se ne upajo upirati tej novi postavi — na drugi pa so proti temu, da bi se sploh kaj obravnavalo v zbornici, dokler nimajo oni najvišje komande. In prav so storili, da so jo pobrisali. Da bi jih le več v zbornico ne bilo, potem bi se dalo mirno zborovati.

Cerkvene zadeve.

Brezverna šola.

Veliko upanje so stavili svobodomiselni Francozi na novo šolsko postavo od leta 1882, s katero se je uvedla prisilna šolska dolžnost, se vsestranski razširil poučni načrt ter se odpravilo poučevanje v krščanskem nauku. Toda upanje jih je varalo, se jim ni izpolnilo. Na Francoskem se je z novo šolsko postavo začela razuzdanost, pohotnost in nenravnost tako razširjati, da vsi resni Francozi s strahom govorijo o bodočnosti svojega naroda in svoje domovine. Naj govorimo v številkah. Veliko je število mladine, ki se mora zagovarjati pred sodnikom zaradi majhnih prestopkov. Do leta 1894 je število takih mladoletnih možkih zatožencev dospelo do števila 28.701, a število mladoletnih ženskih zatoženk do 3616. Vendar tudi število onih mladoletnih Francozov, ki se morajo zagovarjati pred sodnikom zaradi hudodelstev in večjih prestopkov, nikakor ni majhno.

Alfred Fouillé piše v časniku: *Revue des deux Mondes*, 1997, št. 139 te-le hude besede.

»Dandanes presega število mladoletnih hudodelcev skoro za polovico število dorašlih. In vendar je vseh mladoletnikov komaj 7 milijonov, a dorašlih ljudi 20 milijonov. V Parizu je večina zaprtih oseb mlajša od 21 let, in skoraj vsi so zakrivali velika hudodelstva, n. pr. v samo enem letu 30 umorov, 39 ubojev, 3 umore sorodnikov, 2 zastrupljenja, 114 samoumorov, 4212 dregljajev in ran, 25 zažiganj, 233 nenravnih hudodelstev, 458 večjih in 11.862 manjših tatvin. Lep račun o nadepolni mladeži!«

In kdo je kriv, da se na Francoskem širi med mladino tako hitro pokvarjenost? Dom in šola. In kdo nosi v šoli krivdo? Ali slab vzgled učiteljev? Ne, o učiteljih pravi statistik Tarde: »Učitelji so po uradnih izkazih izmed najbolj npravnih oseb.« Ali je kriv razširjen pouk? Ne, ampak pomanjkanje krščanskega nauka, kojega učitelj, če bi tudi sam hotel, ne sme poučevati. Duhovnik pa je na Francoskem itak izključen iz šole. Fouillé sam, čeprav kolikor mogoče brani novo šolo, vendar tudi pripoznava, da se v francoski šoli gleda le na izobrazbo razuma, a na vzgojo srca se popolnoma pozablja. In to je po njegovemu mnenju krivo, da se je pokvarjenost med francosko mladino že tako udomačila. On piše:

»Ne slovica in pravopisje, računstvo in številenje, zgodovina in zemljepisje bo odvrčalo otroka od slabih dejanj. Nauči se ga toliko pravil, nauči ga gorovja holandskega in jezer ameriških, njegove strasti se ne bodo spremenile. Če se glava natlači z dejstvi, imeni in številkami, se s tem niso vzbudile v otročjem duhu misli, ki povzročajo blago mišljenje in brzda strasti. Učitelj bi naj ne izobraževal pomneža, ampak vest.«

Čeprav Fouillé ni katoliškega mišljenja, ampak svobodomiselnega, vendar pripoznava: »Vsi se čudijo, in vendar je dokazano, da je število ženskih hudodelcev enako številu moških v okraju Bretagne, kjer je mož skoro ravno tako veren, kakor žena in kjer so hudodelstva sploh tudi med moškimi jako redka. Obratno pa je število ženskih hudodelcev povsod tako veliko kakor moških, kjer je žena ravno tako brezverna kakor mož.«

Resno misleči Francozi, tudi taki, ki niso verni katoličani, pa vendar razumni, obžalujejo že nesrečno šolsko postavo od leta 1882, s katero se je vrgel krščanski nauk iz šole ter želijo, da bi se duhovnik zopet vrnil v šolske sobane. Nam Avstrijcem bodi francoska šola v svaritev! Skrbimo, da vzgojevanje po krščanskih naukih in načelih ne izgine iz naših šol, ampak da se še bolj vglubi in razširi!

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Ruše 15 fl., Rajhenburg 37 fl. 28 kr., Sv. Štefan pri Celju 13 fl., Sv. Peter pod Sv. gor. 7 fl. 40 kr., Sv. Janž na Peči 6 fl. 44 kr., Sv. Nikolaj pri Slov. Gradcu 2 fl., Marija Snežna 16 fl., Teharje 24 fl., Sv. Martin pri Slov. Gradcu 19 fl., Svičina 6 fl. 13 kr., Vitanje 10 fl., Sv. Martin v Rožni dolini 20 fl., Frankolovo 14 fl., Črešnice 5 fl. 8 kr., Gotovlje 6 fl., Sv. Pavel pri Preboldu 7 fl. 35 kr., Ormož 8 fl. 7 kr., Sv. Ropert v Slov. gor. 20 fl. 68 kr., Sv. Martin na Paki 6 fl. 10 kr., Selnica 5 fl., Dolič 10 fl. 70 kr., volilo Margarete Lintner 10 fl., Marija in Liza Rožer 2 fl., Marenberg 4 fl. 3 kr., Vitanje 11 fl. Makole 35 gld., Slov. Bistrica

15 gld., Studenice 10 gld., Spodnja Polskava 3 gld. 35 kr., Sv. Janž na Dravskem polju 9 gld., Sv. Janž pri Dravogradu 5 gld., Solčava 6 gld. 12 kr., Nazarje 5 gld.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadruge.

(Iz Žalca.)

Dosedaj smo na kratko izpregovorili o prvi točki § 1. zadrugnih pravil, sedaj bomo pa prestopili k drugi točki tega §, ki se glasi: »Skupna prodaja vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva.« Poglejmo si bolj natančno, kaj pomeni ta kratek stavek. Vse, kar prideluje in izdeluje poljedelec, prodaja se lahko po združenju v zadrugah skupno. Da bode to dragemu čitatelju bolj razumljivo, hočem razložiti to v nekaj prilikah.

Recimo! Pri eni kmetijski zadrugi je združenih 500 kmetovalcev. Vsak pridelava poprečno 4 stotov pšenice, 5 stotov ovsa, 2 stota fižola. Te reči vsak posameznik že tudi prodaja, toda ponujati jih mora okrog in vsled tega, ker ponuja, mora tudi ceneje dati. Pa če tudi pride kupec domu blaga kupovat, navadno kmetovalec ne vé za ceno, in kupec dobi blago ceneje, kakor je pa cena v istini; saj pa to tudi mora, ker si mora pri svojem trudu nekaj zaslužiti. Ako pa je zadruga, bodo kmetovalci svoje blago, katero imajo na prodaj, pripeljali zadrugi; ta bode pustila žito na stroju očistiti in dobro skupaj, ter slabo skupaj spraviti, in ker bode imela, če vzamemo navedeno množino, 2000 stotov ovsa, 1000 stotov fižola, bode prodala to skupaj takoj v prve roke, to se reče onemu, kateri blago potrebuje, in sicer za boljše ceno kakor pa posamezni kmet. Vzrok je, ker bode zadruga vedela za ceno dotičnemu blagu, in ker bode kupec blago, katero bode skupaj dobil, rad dražje plačal, saj mu ne bode potreba hoditi od hiše do hiše ter je iskati in pa še mešetarje plačevati. Kakor sem tukaj povedal o žitu, tako je tudi z vsakim drugim pridelkom kmetijstva. Le vzemimo na pr. sadje. Zdaj morajo kupci hoditi od hiše do hiše, da poižvejo, koliko ima ta ali oni sadja na prodaj in ker kmet ne ve, kakšno ceno ima sadje, pa je da navadno nekoliko ceneje prekupcu, kakor pa je cena v istini. Ko bodo kmetje združeni v zadruge, bodejo naznanili zadrugi, koliko imajo sadja na prodaj. Zadruga bode pisala onim kupcem, kateri sami sadje potrebujejo in ker bodejo že naprej vedeli, koliko dobiijo sadja, bodejo sami prišli, sadje kupili, in ker njim ne bode potreba ne mešetarjev in ne prekupeev, bodejo plačali sadje dražje in to v korist kmetovalcev.

Ravno tako kakor z žitom, sadjem, se bode po zadrugah prodajalo tudi vino, živina in les, sploh vse, kar kmetovalec pridelava. Upam, da me je vsaki kmetovalec razumel in da sedaj veruje, da bode boljše za njega, da se združi v zadruge in prodaja vse svoje pridelke skupno, kakor pa vsak za sebe. Kakor pa prodajajo kmetovalci svoje pridelke skupno, če so združeni v zadrugah, ravno tako prodajajo izdelke kmetijstva skupno. Kaki izdelki pa so ti? Izdelki kmetijstva so v prvi vrsti mleko, surovo maslo, sir, zabela, suho sadje, sadna pijača itd. Pri nas se vse premalo gleda na te izdelke kmetijstva. Večina sira pride k nam iz inozemstva, in vendar bi lahko pridelavali mi ves sir, kar ga rabimo doma, sami in ga še zraven veliko

prodali. Le malo računimo, koliko bi nam znalo kaj tacega dajati dobička. Recimo, da je združenih v eni zadrugi 500 kmetovalcev, od kojih vsak redi povprečno 3 krave. Zdaj ne vrže kmetu njegova krava, razven da mu da teleta in da ima mleko za dom, prav nobenega dobička, ako ni slučajno blizo mesta, kjer se lahko proda mleko. Če pa je enkrat zadruga in je združenih pri istej 500 kmetov in ima vsak poprečno tri krave dobre mlekarice, bode pa zadruga postavila s pomočjo države in dežele lastno mlekarno, to je hišo, kjer se bode delal sir za prodajo. Tukaj bode nastavljen nalašč človek, kateri bo delal surovo maslo in sir ter vodil celo mlekarno. Recimo, da daje dobra krava v 10 mesecih 2000 litrov mleka, — dobre krave, katere se dobro krmijo, dajo res do 3000 litrov mleka na leto — in da mleko s strojem v surovo maslo ali sir spremenjeno daje 6 do 7 kr. na liter, potem vrže kmetu krava na leto dobička 120 do 140 gld. razun teleta. In da je to lep denar, menda nihče ne bode oporekal. In da se prav lahko doseči, ako se kmetovalci združijo. Eden sam tega ne more storiti, ali 300, 500, kmetovalcev stori to lahko. Če redi poprečno vsak 3 krave, se pridelava poprečno 30.000 htl. mleka in zato se že izplača, da se postavi mlekarnica in izdeluje surovo maslo pa sir. Vsak ud zadruga dobi nalašč zato napravljeno posodo, v kateri prinese vse zvečer in v jutro namolzeno mleko; mleko se zmeri in stehta, da se ve koliko ga je in kake vrednosti da je, to se zapiše v posebno knjigo in ob koncu mesca pa dobi vsaksteri po množini in kakovosti mleka svoj denar. Zdaj sem skušal razložiti, kaj pomeni skupna prodaja vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva; upam, da so me kmetovalci razumeli in da ne bodo prav nič dalje odlagali, ampak takoj si osnovali kmetijsko zadruge, se vsi v taisto združili in vse, kar potrebujejo skupno po zadrugi kupovali, in kar pridelajo, pa skupno po zadrugi prodajali. In ako storijo tako, odprla se bode nova, boljše doba za kmetovalce, blagostanje se bode vzdignilo, kmetovalec, ko bo videl, da mu kmetija resnično nese dobiček, bode dobil veselje do kmetijstva, delal bode pridno, gnojil dobro, in sreča ter zadovoljnost se bode povrnili zopet k našemu kmetovalcu, kateri bode potem še toliko bolj ljubil svojo zemljo in hvalil Boga za pomoč in blagoslov iz nebes.

Ivan Kač.

Loterijne številke.

Trst 28. jan. 1899: 62, 33, 16, 55, 52
Linc " " " 12, 34, 68, 72, 88

Krščansko dobro delo. zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdalení v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznani. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo 15. maja tega leta; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po 15. maju objavili v „Slov. Gosp.“)

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v mojih tovarnah; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Dobra, varčna kuhinja.

Maggi-jevo juhino sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in špecarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni napolnjujejo z Maggi-jevim juhinim sladilom.